

اصل آزادی قراردادی و محدودیت‌های آن در قراردادهای بالادستی نفتی بر

اساس مدل جامع تفسل (TEFCEL)

سید نصرالله ابراهیمی^۱

مجتبی عینی^۲

چکیده

اصل آزادی قراردادی از اصول بنیادین قراردادهای بین‌المللی به ویژه در صنعت نفت و گاز است. گرچه قراردادهای بالادستی نفتی نیز، از آزادی قراردادی تبعیت می‌کند، اما به دلیل ماهیت خاص این قراردادها، اصول مزبور مشمول محدودیت‌هایی است، که نیازمند به بررسی است. در این مقاله تحلیل موضوعات فوق با رویکردی علمی و عملی مورد توجه قرار می‌گیرد، با این رهیافت که شرایط و مقادیر قراردادهای گونه‌ای طراحی، مذاکره، منعقد و اجرا شود که سرمایه‌گذاری‌های نفتی را تسهیل کند و موجبات توسعه میادین نفت و گاز را بر اساس توازن قراردادی و اصل برد-برد در منافع قراردادی فی‌مابین دولت‌های میزبان / شرکت‌های ملی نفت (NOCs) و شرکت‌های بین‌المللی نفتی (IOCs) فراهم سازد.

کلیدواژه: امور حاکمیتی و تصدی، تیپ و الگوسازی، ثبات، انعطاف قراردادی، توازن قراردادی، تحلیل اقتصادی، اصل آزادی قراردادی

۱. استاد یار گروه حقوق خصوصی و اسلامی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران.

Email: snebrahimi@ut.ac.ir

۲. دانشجوی دکتری تخصصی حقوق نفت و گاز، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه تهران.

Email: mojtabaeiny@ut.ac.ir